

“मीठे बच्चे- यी आँखाले जे जति देख्छौ, यो सबै समाप्त हुनु छ, यसैले यसबाट बेहदको वैराग्य । बाबा तिम्रो लागि नयाँ दुनियाँ बनाइरहुनु भएको छ ।”

प्रश्न:- तिम्री बच्चाहरूको शान्ति (साइलेन्स)मा कुन चाहिँ रहस्य भरिएको छ ?

उत्तर:- जब तिम्री शान्तिमा बस्छौ भने शान्तिधामलाई याद गर्छौ । तिम्री जान्दछौ- शान्ति अर्थात् जीवन छँदै मर्नु । यहाँ बाबा तिम्रीलाई सतगुरुको रूपमा शान्त रहन सिकाउनु हुन्छ । तिम्री शान्तिमा रहेर आफ्नो विकर्महरूलाई दग्ध गर्छौ । तिम्रीलाई ज्ञान छ- अब घर जानु छ । अरू सतसङ्गमा शान्तिमा बस्छन् तर उनलाई शान्तिधामको ज्ञान हुँदैन ।

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा सिकीलधे रूहानी बच्चाहरूप्रति शिवबाबा बोलिरहुनु भएको छ । गीतामा छ- श्रीकृष्णले भन्नुभयो, तर हो शिवबाबाले बोल्नु भएको, कृष्णलाई बाबा भन्न सकिदैन । तिम्रीलाई थाहा छ- पिता दुइटा हुनुहुन्छ, लौकिक र पारलौकिक । पारलौकिकलाई परमपिता भनिन्छ । लौकिकलाई परमपिता भन्न सकिदैन । तिम्रीलाई कुनै लौकिक पिताले सम्झाउनु हुन्न । पारलौकिक बाबाले पारलौकिक बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ । सबैभन्दा पहिले तिम्री जानेछौ शान्तिधाममा, जसलाई तिम्री मुक्तिधाम, निर्वाणधाम वा वानप्रस्थ पनि भन्ने गर्छौ । अब बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, अब जानु छ शान्तिधाम । केवल त्यसलाई नै भनिन्छ शान्तिको टावर । यहाँ बस्दा सबैभन्दा पहिले शान्तिमा बस्नुपर्छ । कुनै पनि सतसङ्गमा पहिले पहिले शान्तिमा बस्छन् । तर उनीहरूलाई शान्तिधामको ज्ञान छैन । बच्चाहरूले जानेका छन्- हामी आत्माहरूलाई यस पुरानो शरीरलाई छोडेर घर जानु छ । जतिबेला पनि समय शरीर छुट्न सक्छ, यसैले अब बाबाले जे पढाउनु हुन्छ, त्यो राम्रोसँग पढ्नुपर्छ । उहाँ परम शिक्षक पनि हुनुहुन्छ । सद्गति दाता, गुरु पनि हुनुहुन्छ, उहाँसँग योग लगाउनु छ । उहाँ एकले नै तीन सेवा गर्नु हुन्छ । यस्तो अरू कसैले एकले नै तीन सेवा गर्न सक्दैन । यो एकै बाबाले शान्ति पनि सिकाउनु हुन्छ । जीवन छँदै मर्नुलाई शान्ति भनिन्छ । तिम्री जान्दछौ- हामीलाई अब शान्तिधाम घरमा जानु छ । जबसम्म पवित्र आत्मा बन्दैनौ, तबसम्म फर्केर घर कोही जान सक्दैन । जानु त सबैलाई छ, यसैले पाप कर्महरूको पछि गएर सजाय मिल्नेछ, फेरि पद पनि भ्रष्ट हुन्छ । सजाय (मानी र मोचरा) पनि खानु पर्ने हुन्छ किनकि मायाबाट हाँड्छन् । बाबा आउनु हुन्छ नै मायामाथि विजयी बनाउन । तर लापरवाहीको कारण बाबालाई याद गर्दैनन् । यहाँ त एक बाबालाई नै याद गर्नुपर्छ । भक्ति मार्गमा पनि धेरै भड्किन्छन्, जसलाई शिर भुकाउँछन्, उनलाई नै जान्दैनन् बाबा आएर भड्किनबाट छुटाइदिनुहुन्छ । सम्झाइन्छ- ज्ञान हो दिन, भक्ति हो रात । रातमा नै धक्का खाइन्छ । ज्ञानबाट दिन अर्थात् सत्ययुग-त्रेता । भक्ति अर्थात् रात, द्वापर-कलियुग । यो हो सारा ड्रामाको अवधि । आधा समय दिन, आधा समय रात । प्रजापिता ब्रह्माकुमार-कुमारीहरूको दिन र रात । यो बेहदको कुरा हो । बेहदका बाबा बेहदको संगममा आउनुहुन्छ, यसैले भनिन्छ शिवरात्रि । मानिसहरूले यो बुझ्दैन कि शिवरात्रि केलाई भनिन्छ ? तिम्रीहरू सिवाय एकलाई पनि शिवरात्रिको महत्त्व थाहा छैन किनकि यो हो बीच । जब रात पूरा भएर दिन शुरू हुन्छ, यसैलाई भनिन्छ पुरुषोत्तम संगमयुग । पुरानो दुनियाँ र नयाँ दुनियाँको बीच । बाबा आउनुहुन्छ नै पुरुषोत्तम संगमयुगे-युगे । यस्तो होइन, युगे-युगे । सत्ययुग-त्रेताको संगम, त्यसलाई पनि संगमयुग भनिदिन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ- यो गल्ती हो ।

शिवबाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गरेमा पाप नाश हुनेछ, यसलाई योग अग्नि भनिन्छ । तिम्रीहरू सबै ब्राह्मण हो । योग सिकाउँछौ पवित्र हुनको लागि । ती ब्राह्मणहरू काम चितामा चढाउँछन् । ती ब्राह्मण र तिम्री ब्राह्मणहरूमा रात-दिनको फरक छ । ती हुन् कोख वंशावली, तिम्री हो मुख वंशावली । हर एक कुरा राम्रोसँग बुझ्नुपर्ने छ । हुन त जो आए पनि उनलाई सम्झाइन्छ, बेहदका बाबालाई याद गरेमा विकर्म विनाश हुन्छ, अनि बेहदका बाबाको वर्सा मिल्नेछ । फेरि जति जति दैवीगुण धारण गरिन्छ, र गराइन्छ उति उँच पद प्राप्त हुन्छ । बाबा आउनुहुन्छ नै पतितहरूलाई पावन बनाउन । त्यसैले तिम्रीले पनि यो सेवा गर्नु छ । पतित त सबै छन् । गुरुहरूले कसैलाई पावन बनाउन सक्दैनन् । पतित-पावन नाम शिवबाबाको हो । उहाँ यहाँ नै आउनुहुन्छ । जब सबै पूरै पतित बन्छन्, ड्रामा प्लान अनुसार, तब बाबा आउनुहुन्छ । सबैभन्दा पहिले त बच्चाहरूलाई एक (अल्फ) बाबाको बारेमा सम्झाइन्छ, मलाई याद गर । तिम्रीले भन्छौ हैन- उहाँ पतित-पावन हुनुहुन्छ । रूहानी बाबालाई भनिन्छ पतित-पावन । भन्ने गर्छन्- हे भगवान् अथवा हे बाबा ! तर परिचय कसैलाई छैन । अहिले तिम्री संगमवासीहरूलाई परिचय मिलेको छ ।

तिनीहरू हुन् नर्कवासी । तिमी नर्कवासी होइनौ । हो, यदि कोही हार खान्छ भने त एकदम गिर्न पुग्छ । गरेको कमाइ चट (समाप्त) हुनेछ । मूल कुरा हो पतितबाट पावन हुनुपर्ने । यो हो नै विकारी दुनियाँ । त्यो हो निर्विकारी दुनियाँ, नयाँ दुनियाँ, जहाँ देवताहरूले राज्य गर्छन् । अब तिमी बच्चाहरूलाई थाहा भएको छ । पहिले आउने देवताहरूले नै सबैभन्दा धेरै जन्म लिन्छन् । त्यसमा पनि जो सबैभन्दा पहिले सूर्यवंशी हुन्छन् ती पहिले आउँछन्, २१ पीढी वर्सा पाउँछन् । कति बेहदको वर्सा छ— पवित्रता-सुख-शान्तिको । सत्ययुगलाई पूरा सुखधाम भनिन्छ । त्रेता हो आधा (सेमी) किनभने दुई कला कम हुन्छ । कला कम भएपछि प्रकाश पनि कम हुन पुग्छ । चन्द्रमाको पनि कला कम भएपछि प्रकाश कम हुन पुग्छ । आखिरमा गएर रेखा मात्रै रहन्छ । शून्य (निल) हुँदैन । तिम्रो पनि यस्तो हो— शून्य (निल) हुँदैन । यसैलाई भनिन्छ आँटामा नून ।

बाबा आत्माहरूलाई बसेर सम्झाउनुहुन्छ । यो हो आत्मा र परमात्माको मेला । यो बुद्धिबाट काम लिइन्छ । परमात्मा कहिले आउनुहुन्छ ? जब धेरै आत्माहरू अथवा धेरै मानिस हुन्छन् तब परमात्मा मेलामा आउनुहुन्छ । आत्मा र परमात्माको मेला केको लागि लाग्छ ? ती मेला त मैला हुनको लागि हुन् । यस समय तिमी बागवानद्वारा काँडाबाट फूल बनिरहेका छौ । कसरी बन्दैछौ ? यादको बलद्वारा । बाबालाई भनिन्छ सर्वशक्तिमान् । जसरी बाबा सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ, त्यस्तै रावण पनि कम शक्तिमान् छैन । बाबा स्वयम् भन्नुहुन्छ— माया बडो बलवान् छ, दुश्मन हो । भन्दछन्— बाबा हामी हजुरलाई याद गर्छौं, मायाले हाम्रो यादलाई नै भुलाइदिन्छ । एक-अर्काको दुश्मन भए नि । बाबा आएर मायामाथि विजय प्राप्त गराउनुहुन्छ, मायाले फेरि हराइदिन्छ । देवता र असुरहरूको युद्ध देखाएका छन् । तर यस्तो कुनै होइन । युद्ध त यो हो । तिमी बाबालाई याद गरेर देवता बन्दैछौ । मायाले यादमा विघ्न पार्छ, पढाइमा विघ्न पार्दैन । यादमा नै विघ्न पर्छ । घरी-घरी मायाले भुलाइदिन्छ । देह-अभिमानि बनेपछि मायाको थप्पड लाग्छ । जो कामी (विकारी) छन्, उनको लागि एकदम कडा अक्षर भन्ने गर्छन् । यो हो नै रावण राज्य । यहाँ पनि सम्झाइन्छ— पावन बन, फेरि पनि बन्दैनन् । बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, विकारमा नजाऊ, कालो मुख नगर । फेरि पनि लेख्छन्— बाबा मायाले हार खिलाइदियो, अर्थात् कालो मुख गरेर बस्छन् । गोरो र कालो हुन्छन् हैन । विकारी काला र निर्विकारी गोरा हुन्छन् । श्याम-सुन्दरको पनि अर्थ तिमी सिवाय दुनियाँमा अरू कसैले जान्दैनन् । कृष्णलाई पनि श्याम-सुन्दर भन्ने गर्छन् । बाबाले उनीहरूकै नामको अर्थ सम्झाउनुहुन्छ । स्वर्गको एक नम्बर राजकुमार थिए । सुन्दरतामा नम्बरवन यी पास हुन्छन् । फेरि पुनर्जन्म लिँदा लिँदा तल उत्रिँदै कालो बन्न पुग्छन् । त्यसैले नाम राखिएको छ श्याम-सुन्दर । यो अर्थ पनि बाबाले सम्झाउनुहुन्छ । शिवबाबा त हुनुहुन्छ नै सदा सुन्दर । उहाँ आएर तिमी बच्चाहरूलाई सुन्दर बनाउनुहुन्छ । पतित काला, पावन सुन्दर हुन्छन् । स्वाभाविक सुन्दरता (नेचुरल ब्युटी) रहन्छ । तिमी बच्चाहरू आएका छौ स्वर्गको मालिक बन्नको लागि । गायन पनि छ— शिव भगवानुवाच, माताहरूले स्वर्गको द्वार खोल्छन् । यसैले वन्दे मातरम् गायन गरिन्छ । वन्दे मातरम् भएपछि पिता पनि अवश्य हुने भए । बाबाले माताहरूको महिमालाई बढाउनुहुन्छ । पहिले लक्ष्मी, पछि नारायण । यहाँ फेरि पहिले श्रीमान् (मिस्टर), पछि श्रीमती (मिसेज) । ड्रामाको रहस्य यसरी बनेको छ । बाबा रचयिताले पहिले आफ्नो परिचय दिनुहुन्छ । एक हदको लौकिक बुवा, दोस्रो बेहदका पारलौकिक बुवा हुनुहुन्छ । बेहदको बाबालाई याद गर्छन् किनकि उहाँबाट बेहदको वर्सा मिल्छ । हदको वर्सा मिलेर पनि बेहदको बाबालाई याद गर्छन् । बाबा हजुर आउनुभयो भने हामी अरू सङ्गत छोडेर एक हजुरसँग नै जोड्नेछौं । यो कसले भन्यो ? आत्माले । आत्माले नै यी अङ्गहरूद्वारा पार्ट बजाउँछ । हर एक आत्माले जस्तो जस्तो कर्म गर्छ, त्यस्तै त्यस्तै जन्म लिन्छ । धनवान नै गरिब बन्छ । कर्म हो नि । यी लक्ष्मी-नारायण विश्वका मालिक हुन् । यिनीहरूले के गरे, यो त तिमीहरूले जान्दछौ, अरूलाई सम्झाउन सक्छौ ।

बाबा भन्नुहुन्छ— यी आँखाद्वारा तिमीले जे जति देख्छौ, त्यसबाट वैराग्य हुनुपर्छ । यो त सबै विनाश भएर जानु छ । नयाँ घर बनाउँछन् भने फेरि पुरानोबाट वैराग्य आउँछ । बच्चाहरूले भन्छन्— बाबाले नयाँ घर बनाउनु भएको छ, हामी त्यसमा जानेछौं । यो पुरानो घर त टूट-फूट हुनेछ । यो हो बेहदको कुरा । बच्चाहरूले जानेका छन्— बाबा आउनुभएको छ स्वर्गको स्थापना गर्नको लागि । यो पुरानो छी-छी दुनियाँ हो ।

तिमी बच्चाहरू अहिले त्रिमूर्ति शिवको अगाडि बसेका छौ । तिमीले विजय प्राप्त गर्छौ । वास्तवमा तिम्रो यो त्रिमूर्ति प्रतीक (कोर्ट अफ आर्मस) हो । तिमी ब्राह्मणहरूको यो कुल सबैभन्दा उँच हो । चोटी (शिखर) हो । यो

राजाई स्थापना भइरहेको छ । यस कोट अफ आर्मसलाई तिमी ब्राह्मणहरूले जान्दछौ । शिवबाबाले हामीलाई ब्रह्माद्वारा पठाउनुहुन्छ, देवी-देवता बनाउनको लागि । विनाश त हुन नै छ । दुनियाँ तमोप्रधान बनेपछि प्राकृतिक प्रकोपले पनि मदत गर्नेछ । बुद्धिबाट कति साइन्स निकालिरहन्छन् । पेटबाट कुनै मूसल निकाल्दैनन् । यो साइन्स निस्केको छ, जसबाट सारा कुललाई विनाश गरिदिन्छन् । बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ— सबैभन्दा उँच हुनुहुन्छ शिवबाबा । पूजा पनि गर्नुपर्छ— एक शिवबाबाको अनि देवताहरूको । ब्राह्मणहरूको पूजा हुन सक्दैन किनकि तिम्रो आत्मा पवित्र भए पनि शरीर त पवित्र हुँदैन, यसैले पूजन लायक हुन सक्दैनौ । महिमा लायक हुन सक्छौ । जब फेरि तिमी देवता बन्दछौ तब आत्मा पनि पवित्र, शरीर पनि नयाँ पवित्र मिल्छ । यस समय तिमी महिमा लायक हौ । वन्दे मातरम् गायन गरिन्छ । माताहरूको सेनाले के गरे ? माताहरूले नै श्रीमत् अनुसार ज्ञान दिएका हुन् । माताहरूले सबैलाई श्रीमत् अनुसार ज्ञान दिन्छन् । माताहरूले सबैलाई ज्ञान अमृत पिलाउँछन् । यथार्थ रीति तिमीले बुझ्दछौ । शास्त्रहरूमा त धेरै कहानीहरू लेखिएका छन्, त्यो बसेर सुनाउँछन् । तिमी सत्य-सत्य गरिरहेका छौ । तिमी यो बसेर सुनायौ भने सत्य-सत्य भन्दछन् । अब त तिमी सत्य-सत्य भन्दैनौ । मानिसहरू त यस्तो पत्थरबुद्धि छन्, जसकारण सत्य-सत्य भनिरहन्छन् । गायन पनि छ— पत्थरबुद्धि र पारसबुद्धि । पारसबुद्धि अर्थात् पारसनाथ । नेपालमा पारसनाथको मन्दिर छ । पारसपुरीका नाथ यी लक्ष्मी-नारायण हुन् । उनीहरूको राज्य (डिनायस्टी) हुन्छ । अब मूल कुरा हो— रचयिता र रचनाको रहस्यलाई जान्नु, जसको लागि ऋषि-मुनिहरूले पनि नेति-नेति भन्दै आए । अहिले तिमी बाबाद्वारा सबै कुरा जान्दछौ अर्थात् आस्तिक बन्दछौ । माया रावणले नास्तिक बनाउँछ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) सदैव स्मृति रहोस्— हामी ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मण हौं, हाम्रो कुल सबैभन्दा उँच हो । हामीले पवित्र बन्नु र बनाउनु छ । पतित-पावन बाबाको मदतगार बन्नु छ ।
- २) यादमा कहिल्यै लापरवाही गर्नुछैन । देह-अभिमानको कारण नै मायाले यादमा विघ्न पार्छ । यसैले पहिले देह-अभिमानलाई छोड्नु छ । योग अग्निद्वारा पाप नाश गर्नु छ ।

वरदानः— सहज योगको साधनाद्वारा साधनहरूमाथि विजय प्राप्त गर्नेवाला प्रयोगी आत्मा भव

साधनहरू भएर पनि, साधनहरूलाई प्रयोग गरेर पनि योगको स्थिति डगमग नहोस् । योगी बनेर प्रयोग गर्नु— यसलाई भनिन्छ न्यारा । हुँदा हुँदै केवल निमित्त भएर, अनासक्त भएर प्रयोग गर । यदि इच्छा छ भने त्यो इच्छाले अच्छा (राम्रो) बन्न दिँदैन । मेहनतमा नै समय बित्नेछ । त्यस समय तिमी साधनामा रहने प्रयत्न गर्नेछौ तर साधनले आफूतर्फ आकर्षित गर्छ, यसैले प्रयोगी आत्मा बनेर सहज योगको साधनाद्वारा साधनहरूमाथि अर्थात् प्रकृतिमाथि विजयी बन ।

स्लोगनः— मेरोपनको अनेक रिश्ताहरूलाई समाप्त गर्नु नै फरिश्ता बन्नु हो ।

✽ शब्दार्थः— १. रिश्ता— सम्बन्ध, नाता २. नेती— न इति (यति मात्र होइन)